

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113203042
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113203042.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Ing. arch. Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX R., proti žalovaným 1/ Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. XX. Q. XXX, XXX XX R. a 2/ N. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. XX. Q. XXX, XXX XX R., žalovaní právne zastúpení Mgr. Miroslavom Balážom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov v konaní o zníženie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 9C/24/2013-132 zo dňa 14.10.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením č.k. 9C/24/2013-145 zo dňa 11.03.2014 a v r a c i a vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 9C/24/2013-145 zo dňa 11.03.2014 prvostupňový súd rozhodol tak, že žalobca je povinný prispievať na výživu žalovanej v 1/ rade Z. T., nar. XX.XX.XXXX znížené výživné 30 Eur, na výživu žalovanému v 2/ rade N. T., nar. XX.XX.XXXX znížené výživné 30 Eur od 04.02.2013 tak, že toto bude uhrádzať k rukám žalovaných v 1/ a 2/ rade vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci. Týmto dochádza k zmene rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 24P/68/2006 zo dňa 16.04.2008. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd tak rozhodol o návrhu žalobcu, ktorým sa domáhal, aby prvostupňový súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k.24P/68/2006-211 tak, že žalobca počnúc dňom 01.02.2013 je povinný platiť výživné Z. T., nar. XX.XX.XXXX a N. T., nar. XX.XX.XXXX každému po 25 Eur mesačne k ich rukám.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že je dlhodobo bez práce, od 01.05.2012 už nevykonáva ani podnikateľskú činnosť z dôvodu nedostatku práce v roku 2011. Bol nútený od 01.02.2012 pozastaviť podnikanie. V oblasti vyhotovovania projektov sa uprednostňujú renomované spoločnosti, dopyt po projektových prácach je nedostatočný a živnostníci - projektanti nemajú často žiadnu prácu z dôvodu obmedzenia výstavby a úpadku investícií. Všetky svoje úspory minul na úhradu výživného pre svoje deti, má dlhy a jeho situácia je tak ťaživá, že bol nútený podať žiadosť o zníženie výživného. Býva spolu so svojou mamou, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá. Stará sa o ňu a od 01.08.2012 poberá opatrovateľský príspevok. Okrem toho nemá žiaden príjem.

Výška opatrovateľského príspevku podľa zistenia prvostupňového súdu predstavuje 75 Eur.

Ďalej prvostupňový súd zistil z výsluchu žalobcu, že tento bezplatne previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti Biozem s.r.o. dňa 10.05.2010 na svojho spoločníka Ing. H. Y.. Vlastní 7/8 podiel na byte, ktorý mu darovala jeho matka, garáž a 6-ročné auto potrebné na prevoz matky do nemocnice. V roku 2011 odpredal byt v osobnom vlastníctve za 25.600 Eur, pričom peniaze spotreboval na vyrovnanie dlhov, a

to vrátil bratovi pôžičku vo výške 2.000 Eur, dal mu 5.000 Eur na výplatu jeho podielu, matke vrátil za stravu a bývanie 3.200 Eur a 1.200 Eur. Kamarátovi dal pôžičku 6.000 Eur, ktorý mu mal zabezpečiť zákazky, 1.100 Eur dal za opravu strechy garáže, dcére zaplatil vodičák a školné vo výške 450 Eur, zvyšok uhradil poisťky, opravy, nákupy, dane a poplatky za odpad. Opäť žije na dlh.

Ďalej prvostupňový súd zistil, že žalovaná v 1/ rade je študentkou 3. ročníka Fakulty manažmentu R. univerzity v R. formou denného štúdia. Keď nastúpila na vysokú školu, zvýšili sa jej podstatne náklady, kde len jedny skriptá stoja 15 Eur, zápisné platí 8 Eur, za prihlášku zaplatila 35 Eur. Má cestovné náklady, z Providentu si vzala pôžičku vo výške 360 Eur a 180 Eur. Býva s priateľom, kde prispieva na úhrady 50 Eur, ktoré platí matka. Sama si hradí stravu, oblečenie, kozmetiku, školu. Matka jej dáva 50 Eur na bývanie, 50 Eur na stravu a 20 Eur týždenne. Privyrába si brigádami na dohodu ako predavačka v CBA, kde má mesačne 80 - 84 Eur. Nevyhnutne potrebuje aspoň 150 Eur na svoje výdavky mesačne.

Z vyjadrenia žalovanej v 1/ rade navyše vyplýva, že mesačne uhrádza za študentský cestovný lístok 9,95 Eur, za obedy v školskej jedálni 30,60 Eur, kredit mobilnej siete 30 Eur, za internetové pripojenie 10 Eur, uhradila si antibiotiká za 7,03 Eur. Nepravidelné náklady má napr. za zubné ošetrenie, kde v predchádzajúcom období zaplatila 156,01 Eur, na MHD nabíjací preukaz stojí 5,30 Eur, za nový notebook zn. Asus uhradila 290,03 Eur, za študentský preukaz ISIC 6 Eur, školské učebnice a pracovné zošity 109 Eur a za zápisný poplatok do školy 34 Eur.

Žalovaný v 2/ rade je v 4. ročníku strednej školy, jeho výdaje uhrádza matka, ktoré boli v poslednom roku vyššie kvôli oprave zubov. Má náklady na stužkovú a ešte nie je rozhodnutý či bude pokračovať v štúdiu na vysokej škole. V písomnom vyjadrení uviedol, že mesačne uhrádza na cestný študentský lístok 9,95 Eur, za obedy v školskej jedálni 22,40 Eur, internetové pripojenie 10 Eur, za mobilné pripojenie 3,50 Eur, za lieky na kožné problémy zaplatil 15 Eur. Nepravidelne za zubné ošetrenie za rok uhradil 31,23 Eur, na MHD nabíjací preukaz 5,30 Eur, obedový čip - registračný poplatok uhradil 7 Eur, zakúpil si nový notebook Packard dell za 450 Eur, dioptrické okuliare stáli 62,03 Eur, botasky do školy 44,40 Eur, topánky na zimu 50 Eur, pánske džínsy 12 Eur, mikina 39,90 Eur, vetrovku na zimu uhradil v sume 50 Eur, tepláky na telesnú výchovu v sume 11,50 Eur, trampky na telesnú výchovu 7 Eur, za školský batoh zaplatil 24,90 Eur, za opravu vetrovky na zimu a batohu zaplatil 19,50 Eur.

Súd ďalej zistil, že matka maloletých detí pracuje ako viazaný finančný agent, pracuje na živnosť a jej príjem závisí od provízií. Za rok 2012 bol mesačne vo výške 426 Eur. Následne od júla 2013 pribudli zvýšené odvody do Sociálnej poisťovne, takže príjem sa znížil na 300 Eur mesačne. Uhrádza inkaso vo výške 250 Eur a zvyšok spotrebuje na živobytie. Poberá prídavky na dve deti vo výške 46,20 Eur. Je vlastníčkou viacerých nehnuteľností, z ktorých nemá žiadne výnosy. Vlastní motorové vozidlo, ktoré potrebuje pre výkon práce. Je spoločníčkou spoločnosti Drevovýroba Ludrud s.r.o. so sídlom J. Q. F..

Prvostupňový súd právne vec posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, ďalej podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, § 76 ods. 1 Zákona o rodine a podľa § 78 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine (poznámka odvolacieho súdu - zrejme ide o druhú vetu citovaného zákonného ustanovenia), ďalej podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Skonštatoval, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné sa samé živiť. Kedy nastane takýto faktický stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa, schopnosť vykonávať prácu, odôvodnené záujmy a potreby, majetkové potreby a podobne. V súlade s vykonaným dokazovaním a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami prvostupňový súd zaviazal žalobcu prispievať na výživu žalovanej v 1/ rade zníženým výživným 30 Eur a na výživu žalovaného v 2 /rade zníženým výživným vo výške 30 Eur mesačne od 04.02.2013 s tým, že ho bude uhrádzať k rukám žalovaných. Na strane žalobcu došlo k zmene pomerov v tom smere, že v súčasnej dobe nevykonáva živnosť, od 01.02.2012 ju má pozastavenú z dôvodu nedostatku zákazok na trhu projektov a úpadku stavebných investícií. Je bez príjmov a žije len z príspevku 75 Eur, ktorý dostáva za opateru svojej ťažko chorej matky, s ktorou býva. Na doterajšie uhrádzanie výživného na deti použil všetky úspory svojej matky. Od roku 2010 prestal byť spoločníkom spoločnosti Biozem s.r.o.

Prvostupňový súd nemal preukázané, že by sa žalobca bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, či majetkového prospechu. Jeho životná úroveň v súčasnej dobe je na minimálnej úrovni a z majetku, ktorý vlastní, a to 7/8 podielu bytu, garáž a auto, nemá žiadne výnosy

a nemožno požadovať, aby odpredal auto a garáž, ktoré nevyhnutne potrebuje pre odvoz svojej chorej matky. Prvostupňový súd skúmal majetkové pomery rodičov žalovaných v 1/ a 2/ rade komplexne. Neupiera žalovaným v 1/ a 2/ rade, že ich potreby sú vyššie v dôsledku ich štúdií, ale aj ich životná úroveň je daná životnou úrovňou rodičov a tým, že ich otec nemá dlhodobu žiadne príjmy zo živnosti a žije len z príspevku 75 Eur, ktorý má za opateru chorej matky. Ich životná úroveň týmto tiež sa znižuje. Na strane ich matky je však stále príjem z jej podnikania a značný nehnuteľný majetok, a to pozemky, priemyselná hala, ktorý môže byť speňažený a takýmto spôsobom možno pokryť potreby detí. Preto mal preukázané dôvody na strane žalobcu na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k plnoletým deťom. Výška určeného výživného zodpovedá súčasným príjmom, majetkovým pomerom a schopnostiam a možnosťami žalobcu v čase, v ktorom súd o návrhu na zníženie výživného rozhodoval v pomere k potrebám plnoletej žalovanej v 1/ rade a žalovaného v 2/ rade. Nakoľko sa príjem žalobcu znížil pod minimálnu úroveň, rozhodol prvostupňový súd o znížení výživného a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. Žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, pričom účastníci konania si trovy ani nevyčísľili, a preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá na náhradu trov konania (zrejme nárok - poznámka odvolacieho súdu).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolania žalovaní a žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrh zamietol a priznal im nárok na náhradu trov konania. Eventuálne navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Prvostupňový súd vychádzal z nesprávnych skutkových zistení, ku ktorým dospel na základe vykonaného dokazovania. Prvostupňový súd nevzal do úvahy, že navrhovateľ bezodplatne previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti Biozem s.r.o., pričom sa tak vzdal minimálne jednotlivých majetkových páv, ktoré tvoria súčasť obchodného podielu, teda práva na vyplatenie podielu zo zisku, práva na vyplatenie vyrovnávacieho podielu a práva na vyplatenie podielu na likvidačnom zostatku. Prvostupňový súd nevzal do úvahy skutočnosť, že hoci navrhovateľ svoj obchodný podiel spoločnosti previedol, táto skutočnosť nikdy nebola zapísaná do obchodného registra. Prítom účinky prevodu obchodného podielu medzi zmluvnými stranami nastávajú v okamihu platnosti zmluvy, teda v okamihu dosiahnutia vzájomného konsenzu o obsahu zmluvy. V dôsledku nezapísania uvedenej zmluvy o zmene v osobe spoločníka v spoločnosti Biozem s.r.o. do obchodného registra berie navrhovateľ na seba neprimerané majetkové riziká, s čím sa prvostupňový súd vôbec nevysporiadal.

Žalobca sa zbavuje bez dôležitého dôvodu svojho majetku, kedy žalobca na pojednávaní uviedol, že daroval svojmu bratovi sumu 3.000 Eur z titulu dobrých vzťahov s bratom a za to, že mu brat pomáha. Prvostupňový súd tento dar vyhodnotil nesprávne ako pôžičku bratovi. To však nemení nič na tom, že žalobca sa zbavuje majetku.

Prvostupňový súd nezohľadnil ďalej skutočnosť, že žalobca požičal svojmu neznámemu kamarátovi sumu 6.000 Eur. Ak by toto tvrdenie bolo preukázané, vlastní žalobca pohľadávku. Ide o majetkové právo voči dlžníkovi a tým, že uvedenú sumu požičal, sa opätovne žalobca bez dôležitého dôvodu vzdal svojej finančnej hotovosti a vystavil sa neprimeranému riziku. Svoju pohľadávku navyše od dlžníka nevymáha.

Žalovaní ďalej namietali, že neopodstatnenými výdavkami žalobcu sú mesačné náklady na cigarety vo výške približne 28 Eur, čo tvorí až 33 % z žalobcom proklamovaného mesačného príjmu. S tým sa súd vôbec nevysporiadal. V súvislosti s nakladaním s finančnými prostriedkami z predaja bytu je potrebné uviesť, že povinnosťou každého rodiča je korigovať svoje výdavky tak, aby si predovšetkým splnil svoju vyživovaciu povinnosť.

To, že si žalobca aktívne hľadá zamestnanie nebolo preukázané. Naopak, boli súdu predložené ponuky na pracovné pozície vhodné pre žalobcu, pričom aj matka žalovaných oslovila svojho nadriadeného a ten jej povedal, aby žalobca prišiel na výberové konanie, čo sa však nestalo. Žalobca manuálnu prácu odmietol, avšak žalobca si dáva k obedu víno, chodí s bratom na volejbal, napriek tomu, že ho bolia kríže, z volejbalu idú na pivo, ktoré žalobcovi zaplatí brat, denne vyfajčí 6 -7 cigariet.

Preto na podanom odvolaní trvali.

K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uviedol, že zo spoločnosti Biozem s.r.o. vystúpil z dôvodu, že spoločnosť

bola zadĺžená s tým, aby nemusel znášať zodpovednosť za jej stratu. Momentom podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu nemôže v spoločnosti vykonávať žiadne vlastnícke práva, hlasovať a ani za spoločnosť konať, nemá nárok na zisk, ale ani povinnosť znášať straty. To, ako nakladal s finančnou pôžičkou a darovaním peňazí bratovi Ing. T. T. vysvetlil pred súdom, kde vypovedal aj jeho brat. Sumu 6.000 Eur požičal dlžníkovi N. U. a táto pôžička je nedobytná a nevyožiteľná. Pôžičku mu poskytol za účelom podnikania s tým, že mu ju vráti aj s úrokom. Menovaný však skrachoval, nemá žiadny majetok, je invalidný dôchodca, berie dôchodok 180 Eur a vymoženie peňazí je nereálne. Prvostupňový súd správne vyhodnotil celú dôkaznú situáciu, pričom doposiaľ si nenašiel žiadnu prácu, bude mať 56 rokov a zamestnať sa v jeho profesii a veku je veľmi ťažké.

Odvolačný súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolacie dôvody žalovaných sú dôvodné.

Predmetom konania je návrh otca žalovaných na zníženie výživného oproti predchádzajúcemu rozsudku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že naposledy bolo o výživnom na Z. T. a N. T. rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 24P/68/2006-211, kde bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej Z. sumu 3.000 Sk (t. č. 99,58 Eur) mesačne a na výživu maloletého N. vo výške 2.000 Sk (t. č. 66,39 Eur) mesačne počnúc dňom 01.08.2007 opakovane do budúcnosti. Bolo rozhodnuté aj o dlžnom výživnom. Rozsudok bol vyhlásený dňa 16.04.2008 a v tom čase bolo zistené, že matka je zamestnaná ako referent obchodnej služby Union poisťovňa, a.s. Prešov s priemerným čistým mesačným príjmom za rok 2007 vo výške 10.796 Sk (358,36 Eur). Iné príjmy nemala. Otec maloletých detí bol živnostníkom s priemerným čistým mesačným zárobkom za rok 2007 vo výške 15.875 Sk (t. č. 526,95 Eur). Vo februári 2007 mu matka maloletých detí vyplatila poslednú splátku sumy 338.990,50 Sk ako finančné vyrovnanie za byt v rámci vypořádania BSM. Okrem toho v dedičskom konaní po svojom nebohom otcovi nadobudol otec maloletých detí podiel na nehnuteľnosti vo veľkosti 3/4 v hodnote 540.000 Sk.

V tom čase maloletá Z. navštevovala 2. ročník Hotelovej akadémie, náklady na štúdium v 1. ročníku boli vo výške 18.850 Sk. Maloletý N. bol v 7. ročníku základnej školy.

Otec maloletých detí dňa 04.02.2013 podal na Okresný súd Prešov žalobu o zníženie výživného na t. č. už plnoletú Z. T. a N. T. s tým, že žiadal znížiť výživné na každé dieťa počnúc dňom 01.02.2013 po 25 Eur mesačne, pretože dostáva len opatrovateľský príspevok od 01.08.2012 za opatrovanie svojej matky, preto je odkázaný na hľadanie zamestnania len v regióne R., aby sa zdržiaval v blízkosti trvalého bydliska matky a navyše, nehovorí aktívne cudzím jazykom, preto ponuky v zahraničí neprichádzajú v jeho odbore do úvahy.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V civilnom procese Slovenska platí zásada nezmeniteľnosti súdneho rozhodnutia. Ustanovenie § 78 ods. 1 ustanovuje osobitný mechanizmus, ktorý reaguje na zmenu skutkových okolností dôležitých pre posúdenie nároku oprávnených osôb na výživné, čím sa táto zásada nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí týmto zákonným ustanovením prelamuje. K zmene súdneho rozhodnutia o výške výživného môže dôjsť len v prípade, ak nastane zmena závažnejšieho charakteru. Tým sa obmedzuje bezdôvodná zmena rozhodnutí o výške výživného a zabezpečuje právna istota účastníkov konania. Nie je žiaduce a prípustné reparaovať právoplatné súdne rozhodnutie pre nepodstatnú zmenu v pomeroch.

Pri aplikácii ust. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine treba pri zisťovaní nového skutkového stavu prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia budú len v takom prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, teda ovplyvnia celkovú situáciu, nielen na krátky čas.

Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu, teda v prejednávanej veci je potrebné porovnať náležite zistené okolnosti a pomery otca, teda žalobcu, a žalovaných, ako detí, s pomermi, ktoré boli zistené vo veci Okresného súdu Prešov sp.zn. 24P/68/2006. Tým sa zabezpečí dôkladné zistenie a opis skutkovej situácie v rámci konania o zníženie výživného, pričom súd musí posúdiť, či príslušná zmena dosahuje relevantnú intenzitu pre zmenu rozhodnutia súdu. Túto zmenu musí popísať a právne odôvodniť prvostupňový súd. Zmenu pomerov možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcemu rozhodnutiu súdu. Pre zmenu vo vzťahu k vyživovacej povinnosti voči plnoletému dieťaťu sa vyžaduje aktivita, keďže ide výlučne o návrhové konanie, zo strany dotknutých osôb, teda najmä zo strany navrhovateľa, ktorý má nielen povinnosť tvrdiť, ale aj povinnosť preukázať tvrdené skutočnosti.

Prvostupňový súd však v prejednávanej veci nielenže nesprávne aplikoval ust. § 78 Zákona o rodine, ale vôbec neporovnal zmenu pomerov, ktorá nastala od pôvodného rozhodnutia o výške výživného vo veci č. k. 24P/68/2006-211 zo dňa 16.04.2008 k stavu ku dňu podania návrhu na zníženie výživného, teda k 04.02.2013. Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa nie je zistené, aká zmena pomerov nastala nielen na strane žalobcu, ale vôbec nie je možné zistiť, aká zmena nastala na strane žalovaných. Prvostupňový súd vôbec nevyhodnotil, či zmena, ktorá prípadne existuje na strane otca a na strane detí má objektívny alebo subjektívny charakter a či ide o závažnejšiu zmenu, ktorá odôvodňuje meniť rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 16.04.2008 č. k. 24P/68/2006-211 alebo ide len o krátkodobú zmenu, prípadne zmenu, ktorá nemá závažný charakter.

Naviac, prvostupňový súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu sa náležitým spôsobom nevysporiadal s tým, že tento previedol podiel v spoločnosti Biozem s.r.o. bezodplatne na spoločníka tejto spoločnosti, vôbec sa nezaoberal tým, ako naložil s finančnými prostriedkami získanými za odpredaj bytu na ulici H. č. XX v R., keď mal získať sumu 30.097 Eur, a nie sumu 25.600 Eur. Správna je odvolacia námietka žalovaných, ktorí nakladanie s týmito finančnými prostriedkami rozporovali, naviac, keď žalobca požičiaval uvedené finančné prostriedky kamarátovi, ktorá suma podľa vyjadrenia k odvolaniu je nevyožiteľná. Prvostupňový súd si vôbec nepreveril, ako naložil žalobca so sumou 3.200 Eur a 1.200 Eur, ktorú mal vyplatiť matke na stravu a bývanie, a či skutočne vo vzťahu k svojmu bratovi mal uzatvorenú zmluvu o pôžičke, ktorú vrátil v sume 2.000 Eur a z akého právneho dôvodu vyplácal bratovi sumu 5.000 Eur. Prvostupňový súd nechal bez povšimnutia aj okolnosť, že meno žalobcu je uvedené v Územnom pláne Mesta J. - prieskumy a rozbory vo februári 2013. Bez povšimnutia nemôže ostať ani okolnosť, že žalobca požiadaval o pozastavenie podnikateľskej činnosti v roku 2012. Je potrebné, aby žalobca preukázal, že skutočne nastali také objektívne okolnosti, pre ktoré je dôvodné pozastavenie tejto činnosti až do 01.02.2015.

Žalobca vôbec neodôvodnil, prečo žiadal zníženie výživného od 01.02.2013, teda prakticky až 1 rok po uplynutí od pozastavenia prevádzkovej činnosti a žiadne zo svojich tvrdení nepreukázal.

Vzhľadom na uvedené okolnosti a s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. odvolaciemu súdu neostávalo nič iné len rozsudok súdu prvého stupňa a súvisiaci výrok o trovách konania zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Úlohou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude náležitým spôsobom zistiť skutkový stav v prejednávanej veci, pričom je potrebné poukázať na to, že žalobca má dôkazné bremeno na preukázanie rozhodných skutočností odôvodňujúcich zmenu pomerov v súvislosti so znížením výživného, ktorá zmena musí dosahovať charakter závažný. Ďalej bude úlohou prvostupňového súdu vyhodnotiť všetky okolnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu žalobcu s tým, že žalovaní preukážu svoje reálne výdavky v súvislosti so štúdiom na vysokej škole a prípadne na strednej škole a po vyhodnotení všetkých finančných transakcií otca - žalobcu s prihliadnutím na vývoj životných nákladov prvostupňový súd porovná pomery v čase pôvodného rozhodnutia a v súčasnej dobe a o návrhu otca - žalobcu rozhodne.

Prvostupňový súd podľa § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj o trovách konania.

Podľa § 226 O. s. p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.